

strækkelig sikker dertil. Derimod kan jeg ikke anse det for heldigt eller paakrævet at gaa til en almindelig Ændring i Arbejdsløshedskasseloven eller til at ændre noget ved hele det Grundlag, der er for denne Lov. For Resten er der jo den Besynderlighed i dette Tilfælde, at Københavns Kommunalbestyrelse anbefaler et Lovforslag, der gaar ud paa at aabne Adgang til at yde ekstraordinære Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, uagtet Kommunen endnu ikke har bevilget det ordinære Tilskud, som den kan bevilge i Kraft af de allerede gældende Love.

Men jeg gaar selvfølgelig ud fra som noget givet, naar Kommunalbestyrelsen har anbefalet dette Lovforslag, at Arbejdsløshedskasserne kunne forvente det ordinære Tilskud, som Kommunerne kunne give i Kraft af den bestaaende Lov.

Men i det hele synes det jo, som om Forslagsstillerne have glemmt, at der allerede i Kraft af en bestaaende Lov, nemlig Hjælpekasseloven, kan ydes meget betydelige Beløb med Opnaaelse af fuldt ud normalt og allerede vedtaget Statstilskud.

Forholdet er jo nemlig dette, at der i Hjælpekasseloven er stillet et Beløb til Raadighed, og at der er givet Bemyndigelse for Ministeren til at overføre den Del, der er ubrugt fra det ene Aar, paa det næste Aar, og Forholdene blive da, efter hvad jeg har faaet oplyst i disse Dage — og yderligere har søgt bestyrket gennem Indberetninger om, hvad der er budgetteret i forskellige større Byer —, at det kan antages, at der vil være *i alt* ca. 110,000 Kr. til Raadighed som Statstilskud, nemlig Rest fra i Fjor 77,000 Kr. og i Aar *antagelig* ca. 33,000 Kr., Penge altsaa, som Kommunen kan faa, naar den vedtager det Tilskud, som er forudsat i Hjælpekasseloven. Det er altsaa ifølge en nu bestaaende Lov. Der behøves i saa Henseende slet ingen ny Lovregel. Hvis man tænkte sig, at Københavns Kommunalbestyrelse vedtog at yde et *faktisk* Tilskud — altsaa et nominelt Tilskud paa $\frac{1}{3}$ mere — paa 220,000 Kr., vilde den i Aarets Løb kunne faa 110,000 Kr. af Statskassen, Penge, som Staten normalt i Kraft af den bestaaende Lov og den deri fastsatte Grænse tilskylder til dette Formaal. Hvis saa Kommunalbestyrelsen vilde gøre sit Tilskud afhængigt af, at der fra de paagældende Fags Side, der jo maa antages i de gode Tider at have opsparet ikke ubetydelige Summer, bliver givet et vist Tilskud — det skal jeg ikke blande mig i, det kan blive Kommunalbestyrelsens

Sag —, vilde man her allerede i den bestaaende Lovgivning have anvist betydelige Midler til Brug i det Øjemed, der her er Tale om. Jeg har set, at det, hvad ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte, er vedtaget at udbetale til Understøttelsesforeningerne et ordinært Beløb af 120,000 Kr. Det er jo det ordinære Beløb, som Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget at tilskyde til Understøttelsesforeningerne, men man har rykket Tidspunktet for dets Udbetaling frem til nu i Stedet for 1. November. Saaledes fremgaar det af Forhandlingerne om denne Sag, og man vil se, at det er noget lignende, jeg tænker mig for Statens Vedkommende med Hensyn til de Arbejdsløshedskasser, der endnu ikke ere aabnede, nemlig at give saadant Forskud. Men de 120,000 Kr. har jeg taget i Betragtning ved de Tal, jeg før nævnedes. De 40,000, som Staten skulde udrede som sin Trediedel af disse 120,000, ere nemlig det normale, idet, som det ærede Medlem sagde, Københavns Kommunalbestyrelse i de sidste 2—3 Aar har udredt ca. 120,000 Kr. til Københavns Understøttelsesforening; den har jo hævet sit oprindelige Tilskud 75,000 til 120,000 Kr., men disse 40,000 har jeg taget i Betragtning, det regner jeg for det ordinære. Det andet Beløb, de godt 100,000, er kun, hvad der, hvis man ekstraordinært fra Kommunalbestyrelsens Side vedtager at give et Tilskud, kan hæves uden nogen som helst ny Lov i Kraft af den Lov, der forlængst er vedtagen her paa Rigsdagen. Man har som sagt vedtaget at udbetale disse 120,000 Kr. allerede nu. Men saa har man fra Kommunalbestyrelsens Side og fra Arbejderfællesrepræsentationens Side sammen med Understøttelsesforeningen opstillet nogle Regler for, paa hvilke Betingelser Arbejderne skulle kunne komme i Betragtning ved Uddelingen af disse Penge. Her har jeg med megen Interesse set, at man har indført en toaarig Opholdsbestemmelse. Man har ved denne Lejlighed bestemt, at kun Arbejdere, der have opholdt sig mindst 2 Aar i København, kunne faa Del i denne Hjælp. Hjælpekasseloven kender jo imidlertid ikke nogen Opholdsbestemmelse. I den har man i Almindelighed givet Bestyrelsen Lov til at hjælpe, hvor der er Trang til Hjælpen, og man har ikke tænkt sig, at der overfor Trang skulde være Tale om nogen Opholdsbestemmelse. Men her i København har man altsaa indført en toaarig Opholdsbestemmelse. Jeg vil dog mene, at det vilde være naturligt at yde